

Vad i hela världen har

påven i Uppsala att göra?

Skandinavien rustar sig för påvebesök. För första gången i påvedömetets historia besöker en påve Sverige. Kommentarer i kristna tidningar och

dagspress är uppsluppet positiva. Man verkar känna sig smickrad av så celebrert besök. Bland kristenheten verkar besöket ses som något positivt, inte minst med tanke på de böcker om påven som nu har kommit ut på kristna förlag.

Tre platser i Sverige skall besökas: Stockholm, med mässa i Globen, Vadstena, där Sveriges enda katolska helgon verkade, och Uppsala.

Den katolske biskopen i Stockholm, uttalade sig i en intervju om nödvändigheten av att påven besöker Uppsala. Självklart kan man tycka, eftersom ärkebiskopen, Nordens största domkyrka, en rad kyrkliga och frikyrkliga institutioner, en diger teologisk fakultet m m finns i Uppsala. Men det var inte detta den katolske biskopen anförde som skäl, utan det faktum att det var i Uppsala, nämligen på Uppsala möte 1593, som Sverige blev ett evangeliskt-lutherskt land. Därför är det viktigt för påven att komma till Uppsala, enligt den katolske stockholmsbiskopen.

Kurian i Rom har uttalat sig och sagt att påven inte kommer till Sverige som en slags Billy Graham på korståg, utan för att träffa sina trogna. Det må så vara, men varför då Uppsala. Jo, därför att före reformationen var Sverige ett katolskt land. Påvens överhöghet och makt sträckte sig långt upp, från Rom ända till Norden. Romersk-katolsk tro och praxis rädde över Sverige.

Reformatöriska sanningar

Detta inflytande bröts i och med Luthers reformation som nådde Sverige

genom Olaus Petri. Den evangeliska läran stadfästes som Sveriges rikes tro i Uppsala, februari 1593. Man slog fast att, tvärtemot den katolska tron, skulle man hålla sig enbart till "Guds rena och saliggörande ord" och hålla sig till de grundläggande reformatöriska sanningarna, såsom a) "skriften allena" b) "nåden allena" och c) "tron allena". Man tog skarpt avstånd från "alla de påviskas... villfarelser." Detta beslut ledde Sverige i en helt annan riktning, bort från påvedömetets överhöghet och katolsk gärningslära. Därför är det viktigt att påven kommer till Uppsala!

Påven har inte för en minut ändrat alla de grundläggande katolska dogmer som den romerska kyrkan i århundraden har bevarat. Inte heller har han ändrat på sin uppfattning om att vara ofelbar när han talar å ämbetets vägnar eller på sitt anspråk att som "Kristi ställföreträdare" på jorden kunna göra anspråk på varje nation i världen.

När påven kommer, kommer han att kyssa svensk jord. För många ter sig detta som en gest av ödmjukhet. Men egentligen är det något helt annat. Det är ett anspråkstagande av det land han beträder. Varje statsbesök han gör är ett anspråkstagande att landet skall komma under "den heliga stolen".

"Skingrade bröder"

I Sveriges religiösa "ekumeniska" klimat välkomnas en större gemenskap med den romersk-katolska kyrkan. Företrädare för i stort sett varje samfund skall gå i procession i Uppsala domkyrka och påven kommer att uttala sin välsignelse i gudstjänsten där. Från påvens sida har ekumenik alltid varit betydelsefull. Men för den romerska kyrkan har detta alltid betytt att de "skingrade bröderna" skall komma tillbaka till "moderkyrkan" i Rom. Detta är den ekumenikens egentliga mening!

Vad är det alltså för spel som pågår framför tusentals troendes ögon? Ser

man på påvedömetets historia, har det alltid stått emot, stoppat och krossat all väckelsekristendom i alla tider. Katolska kyrkan har i århundraden besudlat sina händer med martyrer som Savonarola, Huss, Tyndale m fl. De katolska dogmerna är inget annat än gärningslära, falsk religiositet och vidskepelse.

När kristendomen blev statsreligion, genom kejsar Konstantin på 300-talet efter Kristus, skedde en mycket olycklig utveckling. Man gick från väckelsekristendom till en religiös-politisk maktapparat. Från andefyllda tjänstegåvor gick man till biskopar, kardinaler och påvar som fick sin makt från staten. Man började använda yttre maktmedel istället för andlig auktoritet. En av kyrkohistoriens mest ansedda katolska kyrkofäder Augustinus, menade på fullt allvar att villolärare skulle man skicka armén på. Yttre maktmedel blev alltså vägen att upprätthålla lära och praxis.

Munkar och nunnor

Ganska snart växte munkväsendet fram. En av grundpelarna i munkväsende och ordensväsende är askesen. Genom att ta avstånd från och förakta det materiella och spåka sig från det jordiska skulle man uppnå det himmelska. Munkar och nunnor kunde t o m samla poäng genom sina liv, som kunde komma andra människor till godo för deras frälsning.

Askens är inget kristet. Det är gnosticismen som föraktar det materiella. Kristendomen ser allt skapat som en gåva av Gud och föraktar inte Guds gåvor utan förvaltar dem. 1 Tim 4:1-3 talar om att det är demoner som inspirerar läror som föraktar och förkastar äktenskapet.

Grundläggande i den katolska tron är gärningsläran i sakramenten. Genom att använda sakramenten får man del av Guds nåd, och hjälp att komma till himlen. Men det är inte

Kommentaren

dop, nattvard eller något annat av de katolska sakramenten som frälser en människa. En människa blir frälst av nåd allena, genom tron på Jesu verk på Golgata. Endast genom att i tro ta emot vad Gud har gjort i Kristus på Golgata, kan en människa bli född på nytt. Det är omvändelse och pånyttfödelse som gör att människor blir lemman i Kristi kropp, inte dop, mässor och påvliga välsignelser.

Jesu fullbordade verk på Golgata. Bakom hela detta bedrägliga system finns religiösa andemakter som har en enorm påverkan på människor. Frågan är hur många människor som genom madonna-tillbedjan har gått evigt förlorade, istället för att genom tron på Jesus allena, komma till himlen.

Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-till-

Wesley m fl, kallat henne för den stora skökan som dricker de heligas blod. Huruvida hon är identisk med den stora skökan i Uppenbarelseboken kan jag inte uttala mig om, men en sak är säker, många drag, genom historiens gång, och idag, påminner om det.

I detta religiösa system finns det naturligtvis människor som är frälsta. Världens största pingstsamfund är katolska kyrkan. Det finns många andedöpta Jesus-troende där. Men de är människor som Gud av nåd har frälst, i ett system som är fullt av religiösa andemakter. Det är dessa andemakter som gärna skulle vilja återerövra områden som de har tappat. Som troende är det viktigt att i anden ta en stark ställning. Jesus älskar alla människor och det gör vi också. Men den kamp vi har att kämpa är inte en kamp emot kött och blod, utan mot andefurstar och andemakter i himlarymderna.

Rening i Jesu blod

Det är tragiskt att se, att intellektuella, sekulariserade kristna med glädje tar emot ett religiöst system som är antikristligt. De riter och processioner som utförs drar inte ner Guds härlighet, de öppnar för religiösa andemakter. Det enda som kan rädda Sverige är reningen i Jesu blod, inte falsk ekumenik.

Därför tar vi en stark ställning i andevärlden och binder upp allt orent inflytande över de nordiska länderna och begär att det som de religiösa andemakterna önskar skall gå om intet. Vad Sverige behöver är inte mer religiositet, utan överflödande liv i Kristus Jesus, genom människor som själva blivit renade i Jesu blod och upplevt vad det innebär att leva i kraft av Jesu seger.

Församlingen är inte på väg tillbaka till religiös fångenskap, utan på väg ut i mer frihet och mer av Guds härlighet och kraft. Guds härlighet, inte religiositet och humanism, kommer att präglade henne starkt under 90-talet.

Ulf Ekman

"Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-tillbedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt..."

Vidskepelse

Genom sakramentstron utbreddes en väldig vidskepelse som yttrade sig i helgondyrkan, fetischer, fabler, sägner och religiösa traditioner. Allt ifrån vaxljus, krucifix och madonnor, till klädedräkter och ett otal högtidsdagar utvecklades. Allt detta smyckade det kyrkliga livet och invaggade människor i en falsk säkerhet om att få komma till himlen, om man bara deltog i sådant.

Men vägen till himlen går inte genom allt detta utan enbart genom

bedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt än i andra delar av världen, där man mer öppet har blandat Mariadyrkan med inhemsk ockultism.

Ockulta inslag

Den romerska kyrkan är full av ockulta inslag och har sina rötter i mycket falsk religiositet. Man har också oerhörda maktanspråk och har i alla tider förföljt väckelser. Därför har troshjältar i alla tider, såsom Johan Huss, Luther,

det
tall
tol-
dlat
vo-
tol-
går-
ike-

ion,
alet
/ck-
lse-
tisk
ste-
ina-
från
ttre
ori-
sed-
nus,
rare
ttre
pp-

ndet
cvä-
sen.
akta
det
im-
nde
som
till

osti-
ella.
i en
juds
:1-3
som
för-

tron
ten.
i får
att
inte